

РЕШЕНИЕ

№ 3788

гр. София, 10.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 15.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **14168** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „К. С.“ Д., ЕИК[ЕИК] с адрес: [населено място], район Л., [улица], представявано от управителя Е. Б., срещу решение № ПО-134/28.11.2019 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., с което е оставена без разглеждане поради липса на активна процесуална легитимация жалбата на дружеството против Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх.№ С192225-023-0003336/12.11.2019г., издадено от Б. Б., на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С..

В жалбата се излагат съображения, че Консорциумът в настоящия случай е заинтересован от обжалването, тъй като с оспореното ПНПОМ е наложен заповор върху сметката на 95 % участващото в К. лице – [фирма]. Посочва, че „К. С.“ Д. не може да отговаря за предполагаемите публични задължения на „С. С.“ О., макар последното дружество да е част от К. с процентно участие от 95%. Прави искане за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител. Ответната страна, чрез процесуален представител юрк. Ц., оспорва жалбата. Изразява становище за неоснователност на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение по представения в с.з. списък на разноските.

Административен съд София град, след преценка на събраните по делото

доказателства и наведените от страните доводи, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна, като е налице и правен интерес, поради което е допустима за разглеждане.

По основателността на жалбата, съдът съобрази следното:

С постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С192225-023-0003336 от 12.11.2019г., издадено от публичен изпълнител в дирекция "Събиране" на ТД на НАП С. град, във връзка с ревизия, възложена със ЗВР № Р-2222251006503-020-001/09.10.2019г. по отношение на [фирма], на същото дружество са наложени следните обезпечителни мерки: запор върху наличните и постъпили суми по банкови сметки при [фирма] и [фирма].

Цитираното постановление е обжалвано с жалба с вх. № 2553-00-551/ 21.11.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С., подадена от Е. Б., в качеството му на управител на Д. „К. С.“ с ЕИК[ЕИК], както и от страна С. С. О., [населено място].

С решение № ПО – 135 от 28.11.2019г. на директора на Териториална дирекция на Националната агенция по приходите (НАП) - [населено място], е оставена без уважение жалбата С. С. О., [населено място] срещу постановление изх. № С192225-023 -0003336 от 12.11.2019 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП-С.. Цитираното решението е оставено в сила с решение № 1953/09.04.2020г. по адм. дело № 14156/2019г. на АССГ, III отделение, 17 състав.

С решение № ПО-134/28.11.2019 г. на директора на ТД на НАП С., предмет на настоящето дело, жалбата на Д. „К. С.“ срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С192225-023-0003336 от 12.11.2019г. е оставена без разглеждане, поради липса на активна процесуална легитимация, тъй като жалбоподателят не е адресат на наложените обезпечителни мерки.

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 5 ДОПК, третите лица, засегнати от наложените мерки имат право на жалба, чиято основателност зависи единствено от притежавано право на собственост върху вещите, предмет на възбраните или запора, а допустимостта ѝ от факта на владение. Правилото следва принципа, че никой не може да предявява чужди права пред съд, но и в случая се установява, че титуляр на запорираните сметки е именно [фирма] - права на собственост не се придобиват от факта, че дружеството е част от К. – жалбоподател в случая.

В настоящия казус, Д. „К. С.“ представлява неперсонифицираното дружество, създадено със споразумение от 11.01.2016 г., между съдружниците [фирма] съдружници с 95% дялово участие и [фирма] с 5% дялово участие. Гражданското дружество, представлява форма на обединение на лица, които се съгласяват да обединят дейността си за постигане на една обща стопанска цел, като същото не е персонифицирано лице. Съгласно гражданското законодателство неперсонифицираното дружество няма отделна правосубектност, т.е. носител на правата и задълженията са участващите в него лица, съобразно своето участие.

Следователно и с оглед горното, не може да се приеме, че с учредяване на дружеството по чл. 357 и сл. от ЗЗД възниква нов правен субект, макар това обединение със стопанска цел да има отделен ЕИК по БУЛСТАТ, собствена сметка, да може да влиза в договорни отношения и т.н. Това е така, защото това дружество

не е юридическо лице и не е обособено като корпоративна структура с отделно имуществено единство, а носител на правата и задълженията са самите съдружници. В тази връзка, правата и задълженията на такова дружество не са права и задължения на отделен правен субект, а са права и задължения на самите съдружници, по тази причина не се и регистрира в Търговския регистър. Съгласно разпоредбите на ЗЗД договорът за гражданското дружество не е формален, а консенсуален - дружеството се счита за учредено от момента на постигане на съгласие между съдружниците и както изрично сочи разпоредбата на чл. 359 ЗЗД - всичко което това дружество придобива става обща собственост на съдружниците.

Според разпоредбите на чл. 9, ал. 2, изречение първо от ДОПК, „в производствата по този кодекс неперсонифицираните дружества и осигурителните каси се приравняват на юридически лица“. Следователно, въпреки че учредените по ЗЗД дружества са неперсонифицирани и не могат да участват в оборота самостоятелно, а единствено чрез съставлящите ги лица, посочената разпоредба на ДОПК създава на тези дружества фингирана правосубектност за целите на данъчното облагане. Тази правосубектност обаче е насочена единствено към уреждане на възникващите от дейността на дружеството публични задължения за данъци и осигурителни вноски, като същевременно извън третирането си за данъчното облагане, той не е самостоятелен правен субект. Това дружество представлява само и единствено една правна фикция, като в действителност с учредяването му не възниква нов субект на правото, а така създаденото сдружение действа чрез и за участващите в него съдружници.

На следващо място, следва да се отбележи, че по силата именно на такова договорно обединение, правата и задълженията възникват за само и единствено за отделните съдружници и неперсонифицираното дружество няма нито материална, нито процесуална правосубектност и по тази причина не може да бъде страна в административния процес.

Следователно, не са изпълнени изискванията на цитираните законови разпоредби относно качеството на лицето, което притежава процесуална легитимация да оспорва ПНПОМ, поради което извода на директора на ТД на НАП С., че активната процесуална легитимация е абсолютна процесуална предпоставка за образуване на административното производство, и доколкото в случая липсва такава, жалбата не следва да бъде разглеждана по същество, е законосъобразен.

Поради изложеното жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и предвид направеното от ответника искане, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лева, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 197, вр. чл. 208, ал. 2 от ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 7- ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „К. С.“ Д., ЕИК[ЕИК] с адрес: [населено място], район Л., [улица], представявано от управителя Е. Б., срещу РЕШЕНИЕ № ПО-134/28.11.2019 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., с което е оставена без разглеждане поради липса на активна процесуална легитимация

по отношение на обжалване от страна на дружеството на Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх.№ С192225-023-0003336/12.11.2019г., издадено от Б. Б., на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА „К. С.“ Д., ЕИК[ЕИК] с адрес: [населено място], район Л., [улица], представявано от управителя Е. Б. да заплати на ТД на НАП С. сумата от 500 лева /петстотин лева/ разноси по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Съдия: